

**HRVATSKI OLIMPIJSKI ODBOR
VIJEĆE SPORTSKE ARBITRAŽE
I. STALNO VIJEĆE**

Broj predmeta: 4/14 – VSA

RJEŠENJE

**POVODOM ZAHTJEVA ZA IZVANREDNO PREISPITIVANJE ODLUKA TIJELA SPORTSKE
UDRUGE PROTIV KOJIH SU ISCRPLJENA ILI NE POSTOJE DRUGA SREDSTVA PRAVNE
ZAŠTITE**

Podnositelji zahtjeva:

I. Igor Kraljić iz Zagreba, Lanište 1 koga zastupa punomoćnik Nenad Horvat odvjetnik iz Zagreba i

II. HBK Max iz Zagreba, Lanište 1 koga zastupa predsjednik Igor Kraljić, a ovoga punomoćnik Nenad Horvat odvjetnik iz Zagreba

Odluka protiv koje se zahtjev podnosi:

Odluka Upravnog odbora Hrvatskog badmintonskog saveza o kažnjavanju u stegovnom postupku od 31. kolovoza 2014 godine.

Zagreb, 4. ožujka 2015 godine

Vijeće Sportske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora – I. Stalno vijeće u sastavu mr.sc. Dražen Jakovina, dipl. iur. predsjednik vijeća, prof. dr. sc. Igor Gliha, dipl. iur. i Janjko Grlić, dipl. iur., članovi vijeća, odlučujući o zahtjevu I. podnositelja Igora Kraljića iz Zagreba, Lanište 1 koga zastupa punomoćnik Nenad Horvat odvjetnik iz Zagreba i II. podnositelja HBK Max iz Zagreba, Lanište 1 koga zastupa predsjednik Igor Kraljić, a ovoga punomoćnik Nenad Horvat odvjetnik iz Zagreba za izvanredno preispitivanje Odluke Upravnog odbora Hrvatskog badmintonskog saveza o kažnjavanju u stegovnom postupku od 31. kolovoza 2014 godine, na sjednici vijeća održanoj 4. ožujka 2015 godine,

r i j e š i l o j e

I. Prihvaća se zahtjev I. podnositelja Igora Kraljića i II. podnositelja HBK Max te se u cijelosti ukida odluka Upravnog odbora Hrvatskog badmintonskog saveza o kažnjavanju u stegovnom postupku od 31. kolovoza 2014 godine kojom je I podnositelju Igoru Kraljiću izrečena stegovna mjera novčane kazne u iznosu od 15.000,00 kuna i stegovna mjera zabrane obavljanja dužnosti ovlaštenog predstavnika HBK Max na rok od pet godina od dana 1. rujna 2014 godine te kojom je II. podnositelju HBK Max izrečena stegovna mjera novčane kazne u visini dugovanja prema Hrvatskom badmintonskom savezu i stegovna mjera suspenzije od 1. rujna 2014 godine do prve skupštine Saveza.

II. Nalaže se Hrvatskom badmintonskom savezu da II. podnositelju HBK Max naknadi trošak pristojbe za pokretanje ovoga postupka u ukupnom iznosu od 8.000,00 kuna u roku od 15 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom odlukom Upravnog odbora Hrvatskog badmintonskog saveza (dalje u tekstu: Upravni odbor HBS) od 31. kolovoza 2014 godine I. podnositelju su izrečene stegovne mjere novčane kazne u iznosu od 15.000,00 kuna i zabrane obavljanja dužnosti ovlaštenog predstavnika HBK Max na rok od pet godina od dana 1. rujna 2014 godine, dok su II. podnositelju izrečene stegovna mjera novčane kazne u visini dugovanja prema Hrvatskom badmintonskom savezu (dalje u tekstu: HBS) i stegovna mjera mjera suspenzije od 1. rujna 2014 godine do prve skupštine Saveza. Odluka je donesena na X. sjednici Upravnog odbora HBS-a održanoj 31. kolovoza 2014 godine dok je njezin pisani otpравak s obrazloženjem datiran s 1. rujna 2014 godine.

Navedenu odluku podnositelji pobijaju zahtjevom za izvanredno preispitivanje odluke koji podnose zbog bitne povrede odredaba Stegovnog pravilnika Saveza (dalje u tekstu: Stegovni pravilnik), pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o kaznama.

U odnosu na bitne povrede odredaba Stegovnog pravilnika u bitnome ističu da donošenju odluke nije prethodio postupak propisan Stegovnim pravilnikom jer da podnositeljima nije omogućeno iznošenje obrane i jer nije izveden dokaz saslušanjem ovlaštenog predstavnika kluba kako je to propisano točkom 3.2.7. Stegovnog pravilnika.

Nadalje ukazuju da stegovni sudac Saveza (dalje u tekstu: stegovni sudac) nije po primitku prijava obavijestio podnositelje i zatražio pisana očitovanja već da je dostavio pismeno nazvano „Odluka o kažnjavanju u stegovnom postupku“ za koje nije jasno predstavlja li odluku o kažnjavanju ili pismeno o prosljeđivanju predmeta na rješavanje Upravnom odboru. Konačno, ističe i da je Upravni odbor HBS-a donio odluku bez provođenja ikakvog postupka te da je u njegovom radu sudjelovao direktor HBS-a Slobodan Mišćević koji je i podnio prijavu i koji u radu Upravnog odbora predlaže kazne i potpisuje odluke o kažnjavanju.

U odnosu na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje u bitnome ističu da nisu izneseni dokazi o počinjenom stegovnom djelu te da zbog nepravilno provedenog postupka i onemogućavanja iznošenja obrane nisu izvedeni dokazi koji bi omogućili pravilno i potpuno utvrđenje činjeničnog stanja.

Podnositelji smatraju i da je materijalno pravo pogrešno primijenjeno te da je odluka o kaznama posve neutemeljena.

Stoga predlažu zahtjev u cijelosti usvojiti i pobijanu odluku ukinuti te podnositelje osloboditi stegovne odgovornosti odnosno predmet vratiti na ponovni stegovni postupak. Traže i podmirenje troškova ovoga postupka.

U očitovanju HBS-a u bitnome se navodi da je HBS uslijed aktivnosti podnositelja zahtjeva bio izložen potrebi obrane ugleda. Ističe se da se takvo djelovanje sastojalo od fizičkog, verbalnog i medijskog nasilja uz pokušaj da klub izigra materijalne obveze koje je preuzeo prema HBS-u. Daje se kronologija slučaja pa se tako navodi da je 3. kolovoza 2014. direktor HBS-a podnio prijavu stegovnom sucu, da je 8. kolovoza 2014. stegovni sudac pokrenuo stegovni postupak i prosljedio ga Upravnom odboru Saveza o čemu je obavijestio podnositelje, da je 12. kolovoza 2014. zaprimljeno očitovanje podnositelja zahtjeva, da je 31. kolovoza 2014. donesena odluka o stegovnim mjerama protiv podnositelja, da je 10. rujna 2014. zaprimljena žalba podnositelja, da je 4. listopada 2014. razmatrana žalba na XI. sjednici Upravnog odbora te je ista odbačena i da je 20. listopada 2014. Sportskoj inspekciji dostavljeno očitovanje stegovnog suca.

Zahtjev za izvanredno preispitivanje odluke Upravnog odbora HBS-a je osnovan.

Prije svega valja naznačiti da je u konkretnom slučaju zahtjev za izvanredno preispitivanje odluke dopušten bez obzira na to što je pobijanom odlukom odnosno njenim pisanim opravkom, u pouci o pravu na žalbu, pogrešno dano pravo žalbe sukladno točki 4. Stegovnog pravilnika. Naime, u ovom je slučaju o prijavi odlučivao Upravni odbor HBS-a čija je odluka konačna na temelju točke 1.5. Stegovnog pravilnika. Stoga protiv odluke toga tijela nije predviđena mogućnost žalbe. Osim toga, prema navodima HBS-a takva je žalba i odbačena.

Podnositelji opravdano ukazuju da je u stegovnom postupku koji je prethodio donošenju pobijane odluke počinjen niz bitnih povreda odredaba Stegovnog pravilnika.

Stegovni postupak protiv podnositelja ovoga zahtjeva pokrenut je na temelju prijava direktora HBS-a Slobodana Mišćevića. Prema stanju spisa vidljivo je da je prva prijava protiv ovdje podnositelja upućena 28. svibnja 2014. godine, a druga 3. kolovoza 2014. godine. Prijave su upućene stegovnom sucu Edi Hrziću. Na temelju tih prijava stegovni sudac donosi Odluku o kažnjavanju u stegovnom postupku br. 21/2014 od 8. kolovoza 2014. godine kojom na

temelju točaka 1.4. i 1.5. predmet prosljeđuje Upravnom odboru HBS-a na rješavanje i donošenje konačne odluke te daje mišljenje o počinjenom prekršaju i stegovnim kaznama. U obrazloženju navedene odluke stegovni sudac daje prijedlog kazni i opis prekršaja te navodi o prijavama direktora HBS-a i Svjetlane Lukač Pavlinić i zaključuje o tome da su prijavljeni (ovdje podnositelji zahtjeva) počinili prekršaje. Isto tako, poziva prijavljene na dostavu pisane izjave.

Prema točki 1.4. Stegovnog pravilnika sudac koji je nadležan za pokretanje i vođenje stegovnih postupaka i za donošenje odluka može stegovni postupak proslijediti na rješavanje drugostupanjskom stegovnom tijelu koje donosi konačnu odluku ali samo u slučajevima kada nije u mogućnosti ili nadležnosti donijeti odluku o pojedinom prekršaju. Prema točki 1.5. Stegovnog pravilnika drugostupanjsko stegovno tijelo je Upravni odbor HBS-a koje rješava žalbe protiv odluke suca i koje rješava stegovne postupke prosljeđene od strane prvostupanjskog stegovnog tijela. Prema točki 3.1.4. Stegovnog pravilnika stegovni sudac donosi odluku o pokretanju postupka.

Imajući u vidu gore navedene odredbe Stegovnog pravilnika postupanje stegovnog suca nije posve jasno. Iz same odluke proizlazi da je stegovni sudac prosljedio postupak na rješavanje Upravnom odboru HBS-a na temelju točke 1.4. i 1.5. Stegovnog pravilnika. Međutim, u toj je odluci stegovni sudac iznio svoje mišljenje o nedvojbenosti utvrđenja da su prijavljeni počinili prekršaje, iz čega bi proizlazilo da se stegovni sudac upustio u odlučivanje o utemeljenosti zaprimljenih prijave, bez da je prijave dostavio ovdje podnositeljima na očitovanje.

Nedvojbeno jest da na temelju točke 1.4. Stegovnog pravilnika stegovni sudac može proslijediti stegovni postupak na rješavanje drugostupanjskom stegovnom tijelu odnosno Upravnom odboru HBS-a. No, pri tom valja naglasiti da se time čini izuzetak od provođenja dvostupanjskog postupka koji je pravno teško prihvatljiv. Naime, u svakom postupku, pa i u stegovnom, potrebno je osigurati dvostupanjsko odlučivanje odnosno odlučivanje tijela prvoga stupnja, a potom i po eventualnoj žalbi, odlučivanje tijela drugoga stupnja. Pravo na žalbu je Ustavom zajamčeno pravo (čl. 18. st. 1. Ustava Republike Hrvatske, „Narodne novine“ br. 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 5/14). Ovom je odredbom Stegovnog pravilnika predviđena mogućnost da tijelo prvoga stupnja otkloni odlučivanje pa da tijelo drugoga stupnja donosi konačnu odluku. Takvo je rješenje u suprotnosti sa principima vladavine prava i zahtjevom za pravom na žalbu.

No, neovisno o pravilnosti sadržaja odredbi Stegovnog pravilnika valja istaknuti da je takva mogućnost prema samom Stegovnom pravilniku izuzetak koji, prema mišljenju ovoga Vijeća, mora biti valjano i detaljno obrazložen. Dakle, kada stegovni sudac odnosno tijelo prvoga stupnja u provođenju stegovnog postupka odluči, zbog toga što *nije u mogućnosti ili nadležnosti donijeti odluku o pojedinom prekršaju*, proslijediti stegovni postupak na rješavanje drugostupanjskom tijelu, za to mora dati valjane i posve jasne razloge. Iz odluke stegovnog suca i njegovog očitovanja od 20. listopada 2014 godine ne proizlaze i nisu navedeni nikakvi razlozi zbog kojih je tako postupljeno. Štoviše, iz odluke stegovnog suca proizlazi da se upustio u odlučivanje, da je predmet meritorno razmatrao i da je Upravnom odboru HBS-a dostavio pismeno nazvano „Odluka o kažnjavanju u stegovnom postupku“ koje sadrži njegovu ocjenu o počinjenom stegovnom djelu i sankcijama, bez da je naveo i jedan razlog zbog kojeg nije u mogućnosti ili nije nadležan donijeti odluku, slijedom čega se samo postupanje stegovnog suca ukazuje potpuno nejasnim, a kako to s pravom u zahtjevu ukazuju podnositelji.

U stegovnom je postupku u konkretnom slučaju odlučivao Upravni odbor HBS-a. Međutim, kada to tijelo odlučuje u takvoj situaciji, ali i konačno, što je ovdje slučaj, tada ono mora postupati na način koji je propisan za odlučivanje u prvom stupnju. Tom je tijelu tada, kada stegovni sudac proslijedi predmet, dat zadatak da u svemu odlučuje kao stegovni sudac u prvom stupnju. Stoga je potrebno provesti kontradiktornu raspravu, omogućiti predlaganje i izvođenje dokaza te odluku donijeti kao da je donosi stegovni sudac. Kako to nije učinjeno, tako je time počinjena bitna povreda odredaba Stegovnog pravilnika na koju s pravom ukazuju podnositelji zahtjeva.

Posebno valja naznačiti da je u radu Upravnog odbora HBS-a sudjelovao i direktor HBS-a Slobodan Mišćević koji je ujedno i podnositelj prijave. Posve je neprimjereno, protivno pravnoj sigurnosti i zasadima vladavine prava da osoba koja je podnijela prijavu sudjeluje u odlučivanju po toj prijavi. Stoga je time počinjena daljnja apsolutno bitna povreda odredaba postupka, jer proizlazi da je u odlučivanju o stegovnim mjerama sudjelovala osoba koja je podnijela stegovnu prijavu što je posve nedopustivo. Naime, u situaciji kada se kao podnositelj stegovne prijave pojavljuje osoba koja u okviru HBS-a obavlja dužnost u tijelu u čijoj je nadležnosti provođenje stegovnog postupka, ista osoba je isključena od obavljanja te dužnosti i apsolutno je pravno neprihvatljivo da sudjeluje u odlučivanju povodom podnesene prijave.

Konačno, u pravu su podnositelji kada navode da postupak nije proveden na zakonit način. Naime, kao što je već navedeno, Upravni odbor HBS-a je morao postupak provesti na način da osigura raspravnost i mogućnost predlaganja dokaza i od strane prijavitelja i od strane osoba koje su prijavljene. Time je podnositeljima zahtjeva onemogućena obrana u ovom stegovnom postupku, ali je i podnositeljima prijave onemogućeno suprotstaviti se takvoj eventualnoj obrani.

Konačno, valja ukazati i na činjenicu da niti izreka pobijane odluke ne sadrži jasan i konkretan opis radnji stegovnog djela, niti se u obrazloženju odluke daju jasni i razumljivi razlozi glede utvrđenja o počinjenju stegovnog djela kao što ne sadrži niti analizu dokaza koji su u postupku izvedeni te ne sadrži nikakve razloge o izrečenim stegovnim mjerama.

Kako je Vijeće Sportske arbitraže utvrdilo postojanje gore opisanih bitnih povreda odredaba stegovnog postupka valjalo je zahtjev podnositelja usvojiti i ukinuti pobijanu odluku na temelju čl. 21. st. 1. i 2. Pravilnika o postupku pred Vijećem sportske arbitraže HOO (NN 72/99 i 11/15.).

U ponovljenom stegovnom postupku potrebno je uzeti u obzir sve navode iznesene u ovoj odluci. Pri tome je prvenstveno potrebno da stegovni sudac, ako i nadalje postoje razlozi zbog kojih nije bio u mogućnosti ili nije nadležan za donošenje odluke, za upućivanje predmeta Upravnom odboru HBS-a iznese jasne i nedvojbene razloge. Ako pak takvi razlozi više ne postoje isti je dužan postupiti na način kako to propisuje Stegovni pravilnik i u svemu provesti postupak na način kako je to ukazano u ovoj odluci, nakon čega će na temelju potpunog i svestranog raspravljanja donijeti novu i zakonitu te valjano obrazloženu odluku. Ako pak na strani stegovnog suca i nadalje postoje razlozi zbog kojih nije u mogućnosti ili nije nadležan za donošenje odluke, tada je potrebno da Upravni odbor HBS-a provede stegovni postupak u kojem će uzeti u obzir sve predložene dokaze i donijeti novu propisno sastavljenu odluku, u kojoj će stegovno djelo biti jasno opisano u smislu vremena i mjesta počinjenja te ostalih okolnosti potrebnih da se stegovno djelo što točnije odredi, pri čemu je dužan u svojoj odluci jasno i nedvojbeno obrazložiti koje je dokaze izveo a koje nije i zbog

čega te iznijeti sve razloge kojima se rukovodio pri donošenju odluke. Pri tome se posebno ukazuje na razloge ove odluke glede nedopustivosti da u tom postupku u donošenju odluke sudjeluje osoba koja je podnijela prijavu o čijoj osnovanosti se odlučuje u postupku.

Odluka iz točke II. izreke temelji se na odredbi čl. 3. Odluke o troškovima postupka pred Vijećem sportske arbitraže HOO (NN 72/99. i 11/15.), prema kojoj će se na zahtjev stranke koja je uspjela u postupku odrediti naknada troškova postupka na teret suprotne strane uz odgovarajuću primjenu Zakona o parničnom postupku. Kako je uplatu pristojbe izvršio II. podnositelj, tako je odlučeno kao u točki II. izreke.

Predsjednik I: Stalnog vijeća Sportske arbitraže HOO
Mr. sc. Dražen Jakovina, dipl. iur.

Tajnica Vijeća Sportske arbitraže HOO
Petra Pocrnić Perica, dipl. iur.